

VALTIONEUVOSTON ASETUS POISTUMISTURVALLISUUSSELVITYKSESTÄ

Yleistä

Hoitolaitoksissa sekä palvelu- ja tukiasumisessa on vuodesta 2004 lähtien edellytetty pelastussuunnitelman laatimisen yhteydessä selvitystä, miten rakennuksessa tai tilassa olevien heikentynyt toimintakyky otetaan huomioon vaaratilanteisiin varautumisessa (valtioneuvoston asetus pelastustoimesta 787/2003). Uudisrakentamisen osalta vastaava turvallisuusselvityksen laatimisvelvoite on säädetty Suomen Rakentamismääräyskokoelmassa. Vuonna 2009 selvityksen laatimiseen velvoitettuja kohteita oli pelastuslaitosten palotarkastustietojen mukaan noin 4000, joista noin 20 % oli laatinut selvityksen rakennuslupamenettelyn yhteydessä ja 80 % pelastustoimen lainsäädännön velvoittamana.

Pelastuslakia uusittaessa selvitystä koskeva sääntely siirrettiin valtioneuvoston asetukselta lakitasolle (379/2011). Samalla selvennettiin erityisesti poistumisturvallisuuden riittävyden arvioinnissa noudatettavaa menettelyä. Poistumisturvallisuusselvityksestä säädetään pelastuslain 18–21 §:ssä. Pelastuslain 19 §:n 4 momentin nojalla valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä poistumisturvallisuusselvityksen laatimisesta ja päivittämisestä sekä selvityksen sisällöstä.

Pelastuslain 19 §:n 1 momentissa määritellään mitä poistumisturvallisuusselvityksellä tarkoitetaan: selvitys siitä, miten rakennuksen tai tilan käyttötapa ja henkilöiden rajoittunut, heikentynyt tai poikkeava toimintakyky sekä muut poistumisturvallisuuteen vaikuttavat tekijät otetaan huomioon tulipaloihin ja muihin vaaratilanteisiin varautumisessa ja poistumisjärjestelyissä. Tämä yhdessä pelastuslain 18 §:n 1 momentin kanssa määrittää selvityksen perussisällön.

Asetuksen soveltamisalaa rajaa pelastuslain 18 §:n 1 momentti, jossa säädetään missä kohteissa poistumisturvallisuusselvitys on laadittava. Selvitys on laadittava hoitolaitoksissa, millä pelastuslaissa tarkoitetaan sairaaloita, vanhainkoteja ja muuta laitoshuoltoa, suljettuja rangaistuslaitoksia ja muita näihin verrattavia kohteita. Selvitys on laadittava myös palvelu- ja tukiasumisen kohteissa, joilla tarkoitetaan asumisyksikön muotoon järjestettyjä palvelu- ja tukiasuntoja ja muita näihin verrattavia asuinrakennuksia ja tiloja, joissa asuvien toimintakyky on tavanomaista huonompi.

Sääntelyn soveltamisalaan kuuluvat sosiaalihoitolain (710/1982) ja -asetuksen (607/1983) tarkoittama laitoshuolto sekä asumisyksikön muotoon järjestetty palvelu- ja tukiasuminen. Soveltamisalaan kuuluvat yksityisistä sosiaalipalveluista annetun lain (922/2011) tarkoittamat luvanvaraiset ympärivuorokautiset laitoshoido- ja asumispalvelut kuten vanhusten laitoshoido, perhekodit, palvelutalot ja päihdekuntoutujien asuntolat. Asumispalvelut kuuluvat soveltamisalaan riippumatta siitä mitkä ovat asunnon hallintasuhteet tai onko henkilökuntaa paikalla ympärivuorokautisesti vai vain päivällä.

Sääntelyn soveltamisalaan ei kuulu kaikki erityisryhmien asuminen. Soveltamisalaan eivät kuulu niin sanotut senioritalot, joissa asukasvalinta perustuu henkilön ikään. Asunto-osakeyhtiötä tai vuokra-asuntopalveluja tarjoavaa yhtiötä ei voida rinnastaa pelastuslain 18 §:ssä tarkoitettuun toiminnanharjoittajaan, jos yhtiöllä ei ole perusteita selvittää asukkaiden todellista toimintakykyä.

Soveltamisalaan ei kuulu ns. vammaispalvelulain (380/1987) ja -asetuksen (759/1987) perusteella vammaisen henkilön kotona järjestettävä palveluasuminen.

Kotipalvelut eivät kuulu soveltamisalaan. Myöskään terveydenhuoltolain (1326/2010) tarkoittama kotisairaanhoido tai kotisairaalahoido ei kuulu soveltamisalaan. Toimeksiantosopimukseen perustuva perhehoitajalain (312/1992) tarkoittama perhehoitajan omassa kodissaan antama perhehoito ei kuulu soveltamisalaan.

Poistumisturvallisuusselvityksen laatimisesta vastaa toiminnanharjoittaja. Toiminnanharjoittajalla tarkoitetaan pelastuslain 18 §:n 2 momentin mukaisesti hoitolaitoksen ylläpidosta ja palvelu- ja tukiasumisen järjestämisestä huolehtivaa kuntaa ja muuta julkisoikeudellista yhteisöä. Toiminnanharjoittajalla tarkoitetaan myös yritystä ja muuta yhteisöä, joka kunnan tai muun julkisoikeudellisen yhteisön kanssa tehdyn sopimuksen perusteella tai muutoin vastaa tai huolehtii hoitolaitoksen ylläpidosta tai palvelu- ja tukiasumisen järjestämisestä. Toiminnanharjoittaja on taho, joka tosiasiallisesti huolehtii hoitolaitoksen tai palvelu- tai tukiasunnon järjestämisestä tai ylläpidosta ja jolla siksi on edellytykset arvioida asukkaiden ja hoidettavien henkilöiden todellisen toimintakyvyn vaikutus tarvittaviin poistumisturvallisuuden järjestelyihin. Toiminnanharjoittaja voi tarkoittaa myös useampaa kuin yhtä tahoa. Hoitolaitoksen tai palvelu- ja tukiasumiseen käytettävän rakennuksen omistaja ja haltija voi olla muu luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö kuin toiminnanharjoittaja.

Selvityksen laatimisen osalta pelastuslain 19 §:n 2 momentissa säädetään, että selvitys on laadittava ennen toiminnan aloittamista. Toiminnanharjoittajan on pelastuslain 19 §:n 3 momentin mukaisesti toimitettava selvitys alueen pelastusviranomaiselle selvityksen arvioimista varten. Selvitys on lisäksi toimitettava tiedoksi kunnan rakennusvalvontaviranomaiselle.

Pelastuslain asetuksenantovaltuus ei kata poistumisturvallisuusselvityksen arviointia ja siihen liittyviä pelastusviranomaisen toimivaltuuksia. Pelastuslain 20–21 §:ssä säädetään, miten toimitaan jos poistumisturvallisuus ei täytä vaatimuksia tai toiminnanharjoittajan toteuttamat toimenpiteet eivät ole riittäviä.

Rakennusten ja tilojen palo- ja käyttöturvallisuudesta sekä tuotettavien palvelujen toimintaedellytyksistä säädetään muussa lainsäädännössä kuten yksityisistä sosiaalipalveluista annetussa laissa sekä maankäyttö- ja rakennuslaissa (132/1999) ja sen nojalla annetuissa rakentamismääräyksissä. Poistumisturvallisuusselvityksen arviointiin ei menettelynä sisälly näiden muiden säädösten noudattamisen valvonta.

Asetuksen valmistelu

Asetusluonnos valmisteltiin sisäasiainministeriön asettamassa työryhmässä, jonka toimikausi oli 1.12.2010–30.11.2011 (SM042:00/2010). Työryhmässä olivat edustettuina seuraavat tahot: sisäasiainministeriön pelastusosasto, sosiaali- ja terveysminis-

teriö, ympäristöministeriö, Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto (Valvira), Rakennustarkastusyhdistys ry, Suomen Kuntaliitto ry, Suomen Pelastusalan Keskusjärjestö ry, Suomen pelastusjohtajat, Suomen Sairaalatekniikan yhdistys ry, Vammaisfoorumi ry ja Vanhustyön keskusliitto ry.

Asetusluonnos oli lausunnolla 2.12.2011–31.1.2012. Asetusluonnoksesta antoivat lausunnon seuraavat tahot: sosiaali- ja terveysministeriö, Rikosseuraamuslaitos, Valvira, Etelä-Suomen aluehallintovirasto, Lounais-Suomen aluehallintovirasto, Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirasto, Pohjois-Suomen aluehallintovirasto, Etelä-Karjalan pelastuslaitos, Etelä-Pohjanmaan pelastuslaitos, Helsingin kaupungin pelastuslaitos, Itä-Uudenmaan pelastuslaitos, Jokilaaksojen pelastuslaitos, Kanta-Hämeen pelastuslaitos, Keski-Pohjanmaan ja Pietarsaaren alueen pelastuslaitos, Keski-Suomen pelastuslaitos, Keski-Uudenmaan pelastuslaitos, Kymenlaakson pelastuslaitos, Lapin pelastuslaitos, Länsi-Uudenmaan pelastuslaitos, Oulu-Koillismaan pelastusliikelaitos, Pohjanmaan pelastuslaitos, Päijät-Hämeen pelastuslaitos, Satakunnan pelastuslaitos, Tampereen aluepelastuslaitos, Varsinais-Suomen pelastuslaitos, Etelä-Savon sairaanhoitopiiri, Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiiri, Pirkanmaan sairaanhoitopiiri, Pohjois-Karjalan sairaanhoito- ja sosiaalipalvelujen kuntayhtymä, Pohjois-Savon sairaanhoitopiiri, Satakunnan sairaanhoitopiiri, Varsinais-Suomen sairaanhoitopiiri, Rakennustarkastusyhdistys ry, Suomen Kuntaliitto ry, Suomen Palopäällystöliitto ry, Suomen Pelastusalan Keskusjärjestö ry, Suomen Sairaalatekniikan yhdistys ry, Vammaisfoorumi ry ja Vanhustyön keskusliitto ry.

Lausunnoissa puollettiin pääsääntöisesti asetuksen antamista esitetyssä muodossa tai joiltain osin tarkennettuna. Osa lausunnonantajista katsoi, että asetus on liian suppea ja että siinä pitäisi säätää muun muassa tilojen turvallisuusvaatimuksista ja henkilökunnan koulutuksesta. Lausunnoissa esitettiin myös, että asetuksessa pitäisi säätää turvallisen poistumisen kriteereistä sekä pelastusviranomaisen tekemästä poistumisturvallisuuden arvioinnista. Lausunnoissa esitetyt muutosehdotukset on mahdollisuuksien mukaan otettu huomioon asetuksen jatkovalmistelussa.

Asetus on viimeistelty ja jatkovalmisteltu sisäministeriössä. Jatkovalmistelun aikana asiaa on käsitelty ympäristöministeriön ja sosiaali- ja terveysministeriön kanssa.

Asetuksella ei ole pelastuslaista erillisiä taloudellisia vaikutuksia. Asetuksella tarkennetaan poistumisturvallisuusselvityksen sisältövaatimuksia, mikä helpottaa selvitysten laatimista ja edistää yhdenmukaisten käytäntöjen muodostumista. Tämä vahvistaa osaltaan asiakkaiden oikeutta turvallisiin hoiva- ja asumispalveluihin.

Asetusehdotus on ollut tarkastettavana oikeusministeriön laintarkastusyksikössä.

Yksityiskohtaiset perustelut

1 §

Poistumisturvallisuusselvityksessä on oltava toiminnanharjoittajaa ja kohdetta koskevat yksilöintitiedot kuten nimi ja yhteystiedot sekä käyntiosoite.

Selvityksessä on oltava toiminnan järjestämisestä kertovat perustiedot kuten palvelun sisältö ja tuottamistapa, asukkaiden tai hoidettavien henkilöiden lukumäärä ja henki-

löstön lukumäärä. Palvelun sisällöllä ei tarkoiteta rakennusluvan mukaista käyttötapaa, vaan vastaavaa kuin yksityisten sosiaalipalvelujen lupahakemuksissa eli esimerkiksi onko kyse päihdehuoltopalveluista tai ikääntyneiden palveluasumisesta. Palvelun tuottamistapa tarkoittaa esimerkiksi sitä hoidetaanko palvelut omana toimintana tai käytetäänkö joiltain osin alihankintaa.

Asukkaiden ja hoidettavien henkilöiden määrä on kerrottava toiminnan sisällön ja tilojen järjestelyjen kannalta tarvittavalla tavalla jaoteltuna. Jos kohteessa on esimerkiksi erilaisia tiloja, kuten palveluasumista ja tehostettua palveluasumista, tai tilat ovat useassa kerroksessa tai muodostuvat useasta palo-osastosta, on näillä tiedoilla merkitystä poistumisturvallisuutta arvioitaessa. Tiedot henkilöstön määrästä on tarvittaessa kerrottava eri ajankohdat huomioiden esimerkiksi ympärivuorokautisesti paikalla olevat tai päivä- ja yöaika erikseen.

Rakennuksesta kerrottavia perustietoja ovat kerrosluku ja rakennuksen paloluokka sekä toiminnassa käytettävien tilojen pinta-alat kerroksittain. Sammutus- ja pelastustehtävien järjestelyistä kerrotaan miten sisäinen ja ulkoinen hälytys tehdään eli esimerkiksi onko tiloissa palovaroittimet tai automaattinen paloilmoitin, miten henkilöstö hälytetään ja onko hälytykset kytketty hätäkeskukseen. Selvityksessä kerrotaan myös sammutuslaitteet eli alkusammutusvälineet, palopostit ja automaattinen sammutuslaitteisto. Tarkemmat tiedot rakennuksesta ja tilojen turvallisuusjärjestelyistä sisältyvät kohteen pelastussuunnitelmaan.

Selvitykseen on liitettävä kohteen rakennuslupapäätös, asemapiirros, josta käy ilmi rakennuksen sijainti tontilla sekä pohjapiirros, jossa on kerrottu huoneiden käyttötarkoitus. Pelastusviranomaisen tarvitsee näitä tietoja arvioidessaan poistumisjärjestelyjen riittävyttä ja mahdollisesti tarvittavien korjaavien toimenpiteiden välttämättömyyttä.

Pelastuslaki ja valtioneuvoston asetus pelastustoimesta (407/2011) edellyttävät näihin kohteisiin pelastussuunnitelman laatimista ja kaikkia asioita ei ole tarpeellista toistaa poistumisturvallisuusselvityksessä. Poistumisturvallisuusselvityksessä on tarpeellista esittää vain ne tiedot, jotka tarvitaan poistumisturvallisuuden arviointiin.

Pelastussuunnitelman laatiminen (PeL 15 §) ja sen pohjana oleva omatoimisen vaarautumisen velvollisuus (PeL 14 §) ovat sisällöllisesti huomattavasti laajempia säännöksiä kuin poistumisturvallisuusselvitys. Toimenpiteet poistumisen turvaamiseksi sisältyvät kuitenkin myös pelastussuunnitelmaan, joten poistumisturvallisuusselvitys on hyvä liittää osaksi pelastussuunnitelmaa. Lisäksi on huolehdittava, että poistumisturvallisuusselvityksen laadinnassa otetaan huomioon pelastussuunnitelman pohjana ollut vaarojen ja riskien arviointi. Tämä on tärkeää erityisesti silloin, kun pelastussuunnitelman ja poistumisturvallisuusselvityksen laativat eri tahot. Sosiaali- ja terveysministeriö on julkaissut riskienhallinta- ja turvallisuussuunnitteluoppaan sosiaali- ja terveydenhuollon johdolle ja turvallisuusasiantuntijoille ja sitä on tarkoitus käyttää pelastussuunnitelman laatimisen perustana sosiaali- ja terveydenhuollon toimintayksiköissä.

2 §

Toiminnanharjoittajan on osoitettava, että pelastuslain 18 §:n 1 momentissa säädetty turvallisen poistumisen vaatimus täyttyy. Toiminnanharjoittajan on etukäteen laadi-
tuin selvityksin ja suunnitelmin ja niiden perusteella toteutetu-
in toimenpitein huolehdittava, että asukkaat ja hoidettavat henkilöt voivat poistua turvallisesti tulipalossa tai
muussa vaaratilanteessa itsenäisesti tai avustettuina. Poistumisella ei tässä tarkoiteta
pelkästään rakennuksesta ulos poistumista, vaan se voi olla myös siirtymistä raken-
nuksen sisällä turvalliseen paikkaan.

Asukkaiden ja hoidettavien henkilöiden toimintakyvyn selvittäminen ei tarkoita yksi-
tyiskohtaista henkilölistaa, vaan esimerkiksi sen selostamista kuinka moni asukas
tarvitsee liikkumiseen apuvälineitä ja millä tavoin tämä vaikuttaa poistumiseen.

Henkilökunnan toimintavalmiuksissa on selvitettävä erityisesti millä keinoin ja millä
aikaviiveillä henkilökunta hälytetään sekä millaista koulutusta ja harjoituksia on jär-
jestetty. Mahdollinen muu ulkopuolinen apu voi tarkoittaa esimerkiksi vartiointiliik-
keen kautta hälytettäviä henkilöitä, jotka eivät muulloin ole kohteessa paikalla.

Selvityksessä on käsiteltävä vähintään tilat, joissa yövytään tai oleskellaan sekä tilat
joiden kautta poistutaan tai jotka liittyvät poistumisreittiin ja siten voivat vaikuttaa
poistumisjärjestelyjen toimivuuteen.

Jos kohteessa on vaatimaan hoitoon tarkoitettuja tiloja, joiden turvallisuusjärjestelyis-
sä lähtökohtana on nopean poistumisen sijasta paikalla suojautuminen, on toimin-
nanharjoittajan selostettava millä toimenpiteillä estetään kriittisten olosuhteiden
muodostuminen tilassa. Näillä tiloilla voidaan tarkoittaa esimerkiksi sairaaloiden
leikkaussaleja ja teho-osastoja, joissa potilaat ovat kytkettyinä hoitolaitteisiin. Näissä
tiloissa on aina paikalla henkilökuntaa, joka pystyy havaitsemaan palon heti alkuvai-
heessa ja voi välittömästi ryhtyä alkusammutus- ja muihin pelastustoimenpiteisiin.
Tilat on myös osastoitu omiksi palo-osastoikseen, jolloin rakenteellisin keinoin pyri-
tään estämään rakennuksessa muualla syttyneen palon ja savukaasujen leviäminen ti-
laan.

Sen perusteella, millainen on eri tiloista tarvittava poistumisaika ja toisaalta käytettä-
vissä oleva poistumisaika, toiminnanharjoittaja pystyy selvittämään täyttyykö pois-
tumisturvallisuusvaatimus vai onko ryhdyttävä toimenpiteisiin, joilla mahdollistetaan
turvallinen poistuminen, eli joko nopeutetaan poistumista tai pidennetään käytettä-
vissä olevaa poistumisaikaa. Poistumisajan laskemisessa on yleensä tarkoituksenmu-
kaista tarkastella aikaa vaiheittain. Tarkastelu voidaan tavallisesti jakaa esimerkiksi
kolmeen vaiheeseen: poistuminen syttymishuoneesta, poistuminen palo-osastosta ja
poistuminen rakennuksesta.

Turvalliseen poistumiseen käytettävissä olevan ajan määrittämiseen riittää yleensä
karkea rakennusteknisten ominaisuuksien perusteella tehty laskenta, mutta poistu-
misaika rakennuksen eri tiloista voidaan määrittää myös tarkoitukseen soveltuvalla
palon ja savun leviämisen laskennallisella mallilla. Turvalliseen poistumiseen tarvit-
tavan ajan pituus puolestaan riippuu muun muassa rakennuksen ja sen tilojen ominai-
suuksista, poistumisjärjestelyistä, henkilöstön koulutuksesta sekä asukkaiden ja hoi-
dettavien henkilöiden toimintakyvystä.

3 §

Pelastuslain 19 §:n 2 momentin mukaisesti toiminnanharjoittajan on päivitettävä poistumisturvallisuusselvitys vähintään kolmen vuoden välein tai toiminnan muuttuessa olennaisesti. Muutokset on lain 19 §:n 3 momentin mukaan toimitettava alueen pelastusviranomaiselle arvioitavaksi sekä tiedoksi rakennusvalvontaviranomaiselle.

Päivityksessä ei ole kyse aiemmin tehdyn selvityksen riittävyyden tai oikeellisuuden arvioimisesta, vaan siitä vastaavatko olosuhteet edelleen toteutettuja järjestelyjä. Päivitystarpeen arvioimisessa olennainen kysymys on, onko rakennuksen käyttötavassa, toiminnan järjestämistavassa tai selvityksessä käsitellyissä muissa asioissa, kuten asukasrakenteessa tai henkilökunnan toimintavalmiuksissa, tapahtunut muutoksia ja vaikuttavatko muutokset poistumisturvallisuuteen. Jos muutoksilla on vaikutuksia, on poistumisturvallisuusselvitys käytävä läpi ja arvioitava toteutettujen järjestelyjen riittävyys sekä määritettävä tarvittavat korjaustoimenpiteet pelastuslain 20–21 §:n mukaisella menettelyllä. Pelastuslain tarkoittamia toiminnan olennaisia muutoksia, jotka aina edellyttävät selvityksen välitöntä päivittämistä, ovat esimerkiksi palvelun sisällön muuttuminen, asukkaiden määrän lisääminen tai henkilökunnan määrän vähentäminen.

Pelastuslain 19 §:n 1 momentin mukaan rakennusluvan yhteydessä kohteeseen laadittu turvallisuusselvitys vastaa poistumisturvallisuusselvitystä. Jos toimintaa aloitettaessa toiminnanharjoittaja tai pelastusviranomainen havaitsee, että turvallisuusselvitys ei vastaa todellisia olosuhteita, on selvitys kuitenkin päivitettävä.

Rakentamismääräysten ja pelastustoimen lainsäädännön edellyttämiä selvityksiä varten on olemassa mallilomakkeita. Selvitysten päivitysvelvoite ei tarkoita, että aiemmat selvitykset olisi uusittava tai muutettava uudelle lomakkeelle.

Päivitykseen liittyen toiminnanharjoittajan on aina oltava yhteydessä alueen pelastusviranomaiseen ja tehtävä vähintäänkin ilmoitus siitä, että poistumisturvallisuusselvityksessä käsitellyissä asioissa ei ole tapahtunut muutoksia. Ilmoitus on tehtävä kirjallisesti, jotta päivitysvelvoitteen täytyminen tulee dokumentoitua asianmukaisesti.

Päivitysvelvoitteesta seuraa käytännössä myös selvityksen säilyttämisvelvoite toiminnanharjoittajalle. Myös pelastusviranomaisen on järjestettävä prosessiin liittyvien asiakirjojen ja päätösten kirjaaminen ja asianmukainen arkistointi.

Päivitystarpeen arvioiminen voi tulla käsiteltäväksi myös pelastusviranomaisen tekemän palotarkastuksen yhteydessä. Tavanomaisia palotarkastuksessa valvottavia poistumisturvallisuutta koskevia asioita ovat erityisesti seuraavat pelastuslaissa säädettyt asiat:

- poistumisreitijärjestelyistä huolehtiminen: kulkukelpoisuus ja esteettömyys, poistumisopasteet, valaistus, ovien aukeaminen, pelastustiet (PeL 10–12 §)
- ilmoitin-, hälytys- ja sammutuslaitteistojen toimintakunto, laitteistojen kunnossapitopäiväkirjat, laitteistojen määräaikaistarkastukset (PeL 12 §)

- omatoimisen varautumisen järjestelyt kuten henkilökunnan kouluttaminen (PeL 14–15 §).

4 §

Asetus ehdotetaan tulemaan voimaan 1.5.2014.

Pelastuslain 112 §:n 3 momentin 6 ja 7 kohtien siirtymäsäännökset koskevat poistumisturvallisuusselvityksen laatimista. Sellaisten kohteiden, joilta aiemman lainsäädännön perusteella ei edellytetty poistumisturvallisuusselvitystä, oli laadittava selvitys ja toimitettava se alueen pelastusviranomaiselle vuoden kuluessa lain voimaantulosta eli 30.6.2012 mennessä.

Kumoutuneen valtioneuvoston asetuksen (787/2003) mukaisesti aiemmin laaditut ja pelastusviranomaiselle toimitetut selvitykset on päivitettävä toiminnanharjoittajan vaihtuessa tai toiminnan muuttuessa olennaisesti, kuitenkin viimeistään kolmen vuoden kuluessa lain voimaantulosta eli 30.6.2014 mennessä, jollei alueen pelastusviranomaisen erityisestä syystä määrää aikaisempaa ajankohtaa.

Rakennusluvan yhteydessä aiemmin laaditut turvallisuusselvitykset oli toimitettava pelastusviranomaiselle 30.6.2012 mennessä, ja ne on päivitettävä vastaavin määrein kuin pelastuslain mukaiset selvitykset. Päivitysvelvoite ei kuitenkaan koske turvallisuusselvityksiä, jotka on laadittu muihin kuin pelastuslain 18 §:ssä tarkoitettuihin kohteisiin.